

PERE BACHS I VILARDEBÓ



Per fer l'entrevista em dirigeixo a Can Julià. Per a molts santaaulaliencs el nom de la masia no ens diu gran cosa, però a la meua infantesa totes les cases les coneixíem pel seu nom propi. Després de saludar a la mestressa, la Mercè, ella em va acompanyar fins al Pere.

Després de les salutacions pertinents, passem a conversar sobre la seva vida. El Pere em comenta que si no fos per les cames i algun altre problemet físic, estaria la mar de bé. Què hi farem, estem en aquella etapa del «si no fos».

—Pere, explica la teva infantesa.

— Vaig néixer a Can Julià el mes de maig de 1919, sempre he viscut a la mateixa casa i penso estar-hi fins que se m'emportin definitivament. Els meus pares es deien Josep i Maria i tenia dues germanes, la Maria i la Teresa, que va morir molt jove.

Fins els catorze anys vaig anar a l'escola de La Sagrera amb el Sr. Riart. Als catorze anys vaig plegar per començar a fer de pagès.

—Parla de la teva joventut.

—Als 16 anys ja vaig anar amb la colla d'una màquina de batre dels Canals, de Les Franqueses, a fer la campanya a la zona de Puigcerdà, Bellver, Alp..., i estàvem tota la setmana fora. Els diumenges anàvem a La Sala del Rieral a veure com ballaven i, d'esbarjo, poca cosa més.

Als 17 anys em van allistar per anar al front (Guerra Civil) i entre la guerra i la mili, que vàrem haver de fer un cop acabada la guerra, hi vaig estar set anys. A mi em